

تنزاده و نادر بیگی فرا تر از کاراته کشور

از راست: احمد تنزاده،
محمدابراهیم
نادر بیگی

بدون تردید گانا شخصیت کاراته‌گای به‌شمار می‌آید. گانا جوهر و روح حاکم بر هنرهای رزمی است. اساتید بزرگ جهان بسیاری از گاناها را به گونه‌ای عمومی تدریس نمی‌کردند و برای آموزش برخی از گاناها، کاراته‌گاهای معتقد را به داخل جنگل و یا بر دامنه و بلندیای کوه برده، پیرامون انگیزه، دلایل و چگونگی اجرای تکنیک به آنان تعالیم لازم را فرامی‌دادند.

در کشورمان هم اکنون کارناوهایی وجود دارند که در جهان صاحب نام و شناخته شده‌اند. برخی از اینان گانا را از خود زایندها بهتر نمایش می‌دهند و در این میان نام محمدابراهیم نادر بیگی و احمد تنزاده بیش از سایرین شناخته شده است.

نادر بیگی در پایانه سال ۱۳۶۹ و در جریان رقابت‌های جهانی شوتوکانپ که در دب، مرکز امارات متحده عربی برگزار شد موفق گردهم مقام دوم کسانای انفرادی را به‌خود اختصاص داد. این موفقیت در حضور بزرگان سبک شوتوکان بدست آمد.

و اما تنزاده، سالجاری در بینکارهای سراسری شیتوریو که در زاین برگزار شد موفق شد در حضور برادران هاشم گانوا و... مقام سوم کسانای انفرادی را از آن خود سازد.

چندی پیش که به‌طور اتفاقی راجعی آکادمی کاراته شدم به ناگاه این دو قهرمان ارزنده کشور را سرگرم تمرین دیدم. غرضمندی نخست از این جهت بود که ایندو را با یکدیگر در حال تمرین دیدم. و دوم اینکه دو قهرمان از دو سبک مختلف، نادر بیگی (شوتوکان) و تنزاده (شیتوریو) سرگرم تمرین بودند و ای کاش مسئولین و قهرمانان سبکهای دیگر نیز همانند تنزاده و نادر بیگی بودند. همه‌یگر را تحمل کند و از تمرین در کنار یکدیگر و اهمیت ندانسته باشند. حب و بغضهای خودخواهانه، خودمحورها، غرور و هوایای نفسانی را به کناری نهند. گیش شخصیت را از خود برکنند و متعلق به اخلاق سازنده و متصف به صفات ارزشمند شوند.